

mente begge to, at der var tale om et mandat fra Folketinget, som ikke rakte synderlig langt ud i fremtiden, og de understregede begge to, at hvis omstændighederne ændrede sig, skulle sagen selvfølgelig tilbage til Folketinget.

Man har muligvis i de to partigrupper glemt, hvad der skete dengang, fordi man har skiftet ordførere, og det er så også i orden. Men man læser heller ikke på teksterne fra dengang, og jeg synes ikke, der er kontinuitet i linjen. Hr. Niels Ahlmann-Ohlens understregede, at et sådant mandat i hvert fald kun kunne være gældende i det folketingsår, hvor det blev vedtaget, og der har jo også været nyvalg siden.

Sagen rejser dermed også det principielle problem, som ministeren henviste til, med et beslutningsforslag vedrørende Sydafrika, som man ikke havde fået ophævet. Det er da muligvis en uorden, at man ikke har fået det ophævet, og det burde vi nok alle sammen have været opmærksomme på, selv om der ikke skete så meget ved det. Men det, som er det principielle problem, og som jeg godt vil spørge ministeren om, er: Hvor længe kan en regering have et sådant mandat liggende? Er der ikke et principielt problem i, at man i ét Folketing vedtager et mandat, og så kommer der et nyt Folketing, og så lader man bare sagen ligge uden at søge mandatet bekræftet eller afkræftet i det nye Folketing? Det synes jeg ville være en rigtig og ordentlig ting, og hvis ministeren mener, der er en liste over sager, der burde være bragt i orden, måtte konklusionen jo være, at så burde regeringen fremsætte forslag om at få disse ting ryddet af vejen. Nu ved jeg godt, at Sydafrikasagen ingen betydning har, så lad os se bort fra det eksempel.

Jeg håber, at ministeren vil besvare de spørgsmål, jeg har stillet her, og så vil jeg blot slutte med at sige, at efter Enhedslistens opfattelse står vi altså her – også fordi der jo fra DUPI er kommet en redegørelse om FN-systemet – med et kapitel i dansk udenrigspolitik, som ikke opfylder de standarder på folkerettens område, som jeg synes, vi skal leve op til, og som ikke er i overensstemmelse med målsætningen om at styrke FN og styrke respekten for FN-systemet. For hvis der er noget, der undergraver FN, er det, at stater tager retten til at håndhæve FN's beslutninger i deres egen hånd og på den måde sætter magten i spydstagen, så den diskussion må vi have.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Når hr. Keld Albrechtsen appellerer til, at man drøfter og diskuterer folkeretten, vil jeg gerne sige, at Enhedslistens holdning på dette område – og det de har givet udtryk for i mange andre sammenhænge – er, at folkeretten har man forståelse for. Vi har også helt klart respekt for den, men dog må jeg alligevel sige: Kan det være rigtigt af Enhedslisten, når der f.eks. på Balkan er tusinder af mennesker, der hænger på en skråning og er ved at dø af kulde og sult, og når Saddam Hussein – hvis der ikke var de flyvezoner osv. – med stor sandsynlighed ville være i stand til hvad som helst med hvilke som helst våben, hvis ikke der var den konsekvenspædagogik, der lægges i det internationale samarbejde, bl.a. vores fælles sag i NATO og i andre sammenhænge, hvor stater arbejder tættere og tættere sammen og har en tættere og tættere dialog?

Det kunne jo godt være, vi har et par situationer fra historien, hvor det havde været rart, at der havde været mennesker, som havde sagt: Nok har vi en folkeret, og selvfølgelig skal vi drøfte meget indgående, når vi set fra nogens side måske er på kanten af den; men kan vi holde fanen højt og stå med en folkeret og samtidig se på et folkemord? Det er jo det, Enhedslisten i virkeligheden lægger op til.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det var jo talere som hr. Keld Albrechtsen, der i 1930'erne forhindrede verden i at reagere. Dengang talte man i Folkeforbundet, sådan som hr. Keld Albrechtsen gerne vil have, man skal tale, og det betød, at datidens Saddam Hussein'er fik alt for let spil.

Jeg skal vende mig til spørgsmålet om det, der blev sagt af Det Konservative Folkeparti og Venstre før valget og efter valget. Hr. Knud Enggaard sagde, at det er naturligt, at regeringen sikrer sig opbakning fra Folketinget senere, og hr. Niels Ahlmann-Ohlens sagde til Ritzaus Bureau, at mandatet falder væk, hvis en ny aktion enten bliver forstærket eller ændret i forhold til den, der var på tale i sidste uge. Han sagde også, at det gjaldt for den periode.

Derfor sagde jeg også udtrykkeligt i min tale, at det, Enhedslisten siger, er rigtigt. Enhedslisten har haft ret i noget, Enhedslisten har haft ret i, at der har været et folketingsvalg siden dengang – det er jo skarpt set – og derfor sagde